

Onderstaande tekst dient louter ter informatie en is juridisch niet bindend. De EU-instellingen zijn niet aansprakelijk voor de inhoud. Alleen de besluiten die zijn gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie (te raadplegen in EUR-Lex) zijn authentiek. Deze officiële versies zijn rechtstreeks toegankelijk via de links in dit document

► **B**   **AANBEVELING VAN HET EUROPEES COMITÉ VOOR SYSTEEMRISICO'S**
van 15 december 2015

**betreffende de beoordeling van grensoverschrijdende effecten van macroprudentiële
 beleidsmaatregelen en van vrijwillige toepassing van wederkerigheid ten aanzien van
 macroprudentiële beleidsmaatregelen**

(ESRB/2015/2)

(2016/C 97/02)

(PB C 97 van 12.3.2016, blz. 9)

Gewijzigd bij:

		Publicatieblad		
		nr.	blz.	datum
► <u>M1</u>	Aanbeveling van het Europees Comité voor systeemrisico's van 24 maart 2016	C 153	1	29.4.2016
► <u>M2</u>	Aanbeveling van het Europees Comité voor systeemrisico's van 24 juni 2016	C 290	1	10.8.2016
► <u>M3</u>	Aanbeveling van het Europees Comité voor systeemrisico's van 20 oktober 2017	C 431	1	15.12.2017
► <u>M4</u>	Aanbeveling van het Europees Comité voor systeemrisico's van 8 januari 2018	C 41	1	3.2.2018

▼B**AANBEVELING VAN HET EUROPEES COMITÉ VOOR
SYSTEEMRISICO'S**

van 15 december 2015

**betreffende de beoordeling van grensoverschrijdende effecten van
macroprudentiële beleidsmaatregelen en van vrijwillige toepassing
van wederkerigheid ten aanzien van macroprudentiële
beleidsmaatregelen****(ESRB/2015/2)**

(2016/C 97/02)

AFDELING 1

AANBEVELINGEN

**Aanbeveling A — Beoordeling van grensoverschrijdende effecten
van de eigen macroprudentiële beleidsmaatregelen van de betrok-
ken autoriteiten**

1. De betrokken activerende autoriteiten wordt aanbevolen voorafgaande aan de vaststelling van hun eigen macroprudentiële beleidsmaatregelen de grensoverschrijdende effecten van de tenuitvoerlegging ervan te beoordelen. Op zijn minst moeten de overlooprisico-kanalen via risicoaanpassing en regelgevingsarbitrage beoordeeld worden, gebruikmakend van de in hoofdstuk 11 van het ESRB-handboek uiteengezette methode.
2. De betrokken activerende autoriteiten worden aanbevolen het volgende te beoordelen:
  - a) mogelijke grensoverschrijdende effecten (lekken en regelgevingsarbitrage) van de implementatie van macroprudentiële beleidsmaatregelen in hun jurisdictie, en
  - b) mogelijke grensoverschrijdende effecten van voorgestelde macroprudentiële beleidsmaatregelen op andere lidstaten en op de gemeenschappelijke markt.
3. De betrokken activerende autoriteiten wordt aanbevolen minstens één keer per jaar de verwezenlijking en ontwikkeling van de grensoverschrijdende effecten van de door hen ingevoerde macroprudentiële beleidsmaatregelen te monitoren.

**Aanbeveling B — Inkennisstelling en verzoek inzake de toepassing
van wederkerigheid aangaande de eigen prudentiële beleidsmaat-
regelen van de betrokken autoriteiten**

1. De betrokken activerende autoriteiten wordt aanbevolen het ESRB zo snel mogelijk na vaststelling van macroprudentiële beleidsmaatregelen daarvan in kennis te stellen, zulks uiterlijk twee weken na hun vaststelling. Kennisgevingen omvatten een beoordeling van grensoverschrijdende effecten en van de noodzaak van toepassing van wederkerigheid door andere betrokken autoriteiten. De betrokken activerende autoriteiten wordt verzocht middels de op de ESRB-website gepubliceerde templates in de Engelse taal de informatie te verschaffen.

▼M3

2. Indien toepassing van wederkerigheid door andere lidstaten noodzakelijk geacht wordt om de doeltreffende werking van de betrokken maatregelen te verzekeren, wordt de betrokken activerende autoriteiten aanbevolen tegelijkertijd met de kennisgeving van de maatregel bij het ESRB een verzoek inzake de toepassing van wederkerigheid in te dienen. Het verzoek moet een voorstel voor een materialiteitsdrempel omvatten.

▼B

3. Indien macroprudentiële maatregelen geactiveerd werden voor de vaststelling van deze aanbeveling, of indien toepassing van wederkerigheid niet noodzakelijk geacht werd toen de maatregelen voor

▼ B

het eerst ingevoerd werden, maar de betrokken activerende autoriteit vervolgens heeft besloten dat die toepassing van wederkerigheid noodzakelijk is geworden, wordt de betrokken activerende autoriteiten aanbevolen bij het ESRB een verzoek inzake de toepassing van wederkerigheid in te dienen.

Aanbeveling C — Toepassing van wederkerigheid ten aanzien van de macroprudentiële beleidsmaatregelen van andere betrokken autoriteiten

▼ M4

1. De betrokken autoriteiten wordt aanbevolen wederkerigheid toe te passen op de door andere betrokken autoriteiten vastgestelde en door het ESRB voor toepassing van wederkerigheid aanbevolen beleidsmaatregelen. Het verdient aanbeveling dat wederkerigheid op de volgende in de bijlage nader uiteengezette maatregelen wordt toegepast:

Estland:

- een eenprocentstelsysteemrisicobufferpercentage dat wordt toegepast uit hoofde van artikel 133 van Richtlijn 2013/36/EU op de nationale blootstellingen van alle kredietinstellingen waaraan in Estland een vergunning is verleend;

Finland:

- een 15-procentondergrens voor het gemiddelde risicogewicht inzake hypothecaire leningen voor niet-zakelijk onroerend goed die zijn gedekt door een hypotheek op in Finland gelegen wooneenheden, overeenkomstig artikel 458, lid 2, onder d), sub vi), van Verordening (EU) nr. 575/2013 toegepast op kredietinstellingen waaraan in Finland een vergunning is verleend en die de internal ratings-based-methode (IRB) toepassen voor de berekening van wettelijke kapitaalvereisten.

▼ B

2. De betrokken autoriteiten wordt aanbevolen wederkerigheid toe te passen op de in deze aanbeveling vermelde macroprudentiële beleidsmaatregelen door dezelfde macroprudentiële beleidsmaatregel te implementeren als de door de activerende autoriteit geïmplementeerde maatregel. Indien dezelfde macroprudentiële beleidsmaatregel in nationale wetgeving niet beschikbaar is, wordt de betrokken autoriteiten aanbevolen na overleg met het ESRB bij wijze van wederkerigheid een in haar jurisdictie beschikbare macroprudentiële beleidsmaatregel vast te stellen die in vergelijking met de geactiveerde macroprudentiële beleidsmaatregel het meest equivalente effect heeft.
3. Tenzij een specifieke uiterste datum wordt aanbevolen in verband met de wederkerigheidstoepassing ten aanzien van een macroprudentiële beleidsmaatregel, wordt de betrokken autoriteiten aanbevolen uiterlijk drie maanden na de publicatie van de meest recente wijziging van deze aanbeveling in het *Publicatieblad van de Europese Unie* wederkerige macroprudentiële beleidsmaatregelen vast te stellen. De vastgestelde maatregelen en maatregelen inzake de toepassing van wederkerigheid moeten voor zover mogelijk dezelfde activeringsdatum hebben.

Aanbeveling D — Kennisgeving van de toepassing van wederkerigheid ten aanzien van de macroprudentiële beleidsmaatregelen van andere betrokken autoriteiten

De betrokken autoriteiten wordt aanbevolen het ESRB te informeren over de toepassing van wederkerigheid ten aanzien van de macroprudentiële beleidsmaatregelen van andere betrokken autoriteiten. Kennisgevingen worden uiterlijk één maand na vaststelling van de maatregel inzake de toepassing van wederkerigheid verzonden. De kennisgevende autoriteiten wordt verzocht middels de op de ESRB-website gepubliceerde templates in de Engelse taal de informatie te verschaffen.

AFDELING 2
IMPLEMENTATIE

1. Interpretatie

In deze aanbeveling gelden de volgende definities:

- a) „activering”: de toepassing van een macroprudentiële beleidsmaatregel op nationaal niveau;
- b) „vaststelling”: een door een betrokken autoriteit ten aanzien van de invoering, toepassing van wederkerigheid of wijziging van een macroprudentiële beleidsmaatregel genomen besluit;
- c) „financiële dienst”: een bancaire dienst, kredietdienst, verzekeringsdienst, pensioendienst, beleggingsdienst of een betalingsachtige dienst;
- d) „macroprudentiële beleidsmaatregel”: maatregel die het voorkomen en verminderen van systeemrisico adresseert, zoals bepaald in artikel 2, onder c), van Verordening (EU) nr. 1092/2010 en werd vastgesteld of geactiveerd door een betrokken autoriteit waarop Unie- of nationale wetgeving van toepassing is;
- e) „kennisgeving”: een schriftelijke mededeling in de Engelse taal, gericht tot het ESRB door de betrokken autoriteiten, waaronder de ECB, krachtens artikel 9 van Verordening (EU) nr. 1024/2013, betreffende een macroprudentiële beleidsmaatregel overeenkomstig, maar niet beperkt tot artikel 133 van Richtlijn 2013/36/EU en artikel 458 van Verordening (EU) nr. 575/2013, en die een verzoek inzake de toepassing van wederkerigheid kan zijn van een lidstaat overeenkomstig, maar niet beperkt tot artikel 134, lid 4, van Richtlijn 2013/36/EU en artikel 458, lid 8, van Verordening (EU) nr. 575/2013;
- f) „wederkerigheid”: een regeling krachtens dewelke de betrokken autoriteit in een jurisdictie dezelfde of equivalente door de betrokken activerende autoriteit in een andere jurisdictie vastgestelde macroprudentiële beleidsmaatregel toepast op financiële instellingen die onder haar jurisdictie vallen, indien deze instellingen zijn blootgesteld aan hetzelfde risico als in de laatstgenoemde jurisdictie;
- g) „betrokken activerende autoriteit”: een betrokken autoriteit die op nationaal niveau belast is met de toepassing van een macroprudentiële beleidsmaatregel;
- h) „betrokken autoriteit”: een autoriteit die belast is met de vaststelling en/of activering van macroprudentiële beleidsmaatregelen, waaronder, maar niet beperkt tot:
  - i) een overeenkomstig hoofdstuk 4 van Richtlijn 2013/36/EU en artikel 458 van Verordening (EU) nr. 575/2013 aangewezen autoriteit, een bevoegde autoriteit zoals bedoeld in artikel 4, lid 1, punt 40, van Verordening (EU) nr. 575/2013, de ECB overeenkomstig artikel 9, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1024/2013, of
  - ii) een macroprudentiële autoriteit met de doelstellingen, regelingen, bevoegdheden, verantwoordingsplichtvereisten en andere in Aanbeveling ESRB/2011/3 van het Europees Comité voor systeemrisico's⁽¹⁾ uiteengezette kenmerken;

⁽¹⁾ Aanbeveling van het Europees Comité voor systeemrisico's van 22 december 2011 inzake het macroprudentieel mandaat van nationale autoriteiten (ESRB/2011/3) (PB C 41 van 14.2.2012, blz. 1).

▼ M3

- i) „materialiteitsdrempel”: een kwantitatieve drempel waaronder de blootstelling van een afzonderlijke financiële dienstverlener ten aanzien van het geïdentificeerde macroprudentiële risico in de jurisdictie waar de activerende autoriteit de macroprudentiële beleidsmaatregel toepast, als niet-materieel kan worden beschouwd.

▼ B**2. Vrijstellingen****▼ M3**

1. De betrokken autoriteiten kunnen de onder hun jurisdictie vallende afzonderlijke financiële dienstverleners vrijstellen van de toepassing van een specifieke wederkerige macroprudentiële beleidsmaatregel, indien deze financiële dienstverlener een niet-materiële blootstelling heeft ten aanzien van het geïdentificeerde macroprudentiële risico in de jurisdictie waar de betrokken activerende autoriteit de betreffende macroprudentiële beleidsmaatregel toepast (de-minimisbeginsel). De betrokken autoriteiten wordt verzocht over die vrijstellingen aan het ESRB te rapporteren, zulks middels het op de ESRB-website bekendgemaakte template voor de kennisgeving van wederkerigheidsmaatregelen.

Binnen het kader van de toepassing van het de-minimisbeginsel beveelt het ESRB een materialiteitsdrempel aan op basis van de door de activerende autoriteit uit hoofde van afdeling 1, aanbeveling B, punt 2, voorgestelde materialiteitsdrempel. De drempelkalibratie moet de door het ESRB vastgestelde beste praktijken volgen. De materialiteitsdrempel is een aanbevolen maximumdrempelniveau. Wederkerigheid toepassende betrokken autoriteiten kunnen de aanbevolen drempel toepassen, in voorkomende gevallen voor hun jurisdictie een lagere drempel toepassen, of wederkerigheid toepassen ten aanzien van de maatregel zonder een materialiteitsdrempel. Indien autoriteiten het de-minimisbeginsel toepassen, moeten zij er nauwkeurig op toezien of lekken en regelgevingsarbitrage zich voordoen en in voorkomend geval de regelgevingslacune opvullen.

▼ B

2. Indien de betrokken autoriteiten wederkerigheid al toegepast hebben en de maatregel bekendgemaakt hebben voordat die maatregel is aanbevolen voor toepassing van wederkerigheid in deze aanbeveling, hoeft de maatregel inzake de toepassing van wederkerigheid niet gewijzigd te worden, zelfs indien die maatregel verschilt van de door de activerende autoriteit geïmplementeerde maatregel.

3. Tijdschema en rapportage

1. De betrokken autoriteiten wordt verzocht aan het ESRB en de Raad te rapporteren over hetgeen ingevolge deze aanbeveling werd ondernomen of het niet-ondernemen van actie genoegzaam te rechtvaardigen. Rapporten worden tweejaarlijks ingediend, waarbij het eerste rapport uiterlijk op 30 juni 2017 ingediend moet worden. De rapporten moeten minimaal het volgende bevatten:
  - a) informatie over de inhoud en de timing van de ondernomen acties;
  - b) een beoordeling van de werking van de ondernomen acties vanuit het perspectief van de doelstellingen van deze aanbeveling;
  - c) gedetailleerde rechtvaardiging van krachtens het de-minimisbeginsel verleende vrijstellingen, met een rechtvaardiging van nagelaten actie of afwijken van deze aanbeveling, waaronder vertragingen.

▼ B

2. Indien het gedeelde verantwoordelijkheden betreft, moeten de betrokken autoriteiten met elkaar coördineren om de benodigde informatie tijdig te verschaffen.
3. De betrokken autoriteiten worden ertoe aangemoedigd het ESRB zo vroeg mogelijk over voorgestelde macroprudentiële beleidsmaatregelen te informeren.
4. Een wederkerige macroprudentiële beleidsmaatregel wordt equivalent geacht indien die maatregel, voor zover mogelijk:
  - a) dezelfde economische impact heeft;
  - b) hetzelfde toepassingsgebied heeft;
  - c) dezelfde consequenties (sancties) heeft bij niet-naleving.

▼ M3**4. Wijzigingen van de aanbeveling**

De Algemene Raad zal besluiten wanneer deze aanbeveling gewijzigd moet worden. Die wijzigingen omvatten met name aanvullende of gewijzigde macroprudentiële beleidsmaatregelen waarop conform aanbeveling C, en de verband houdende bijlage met maatregelspecifieke informatie, waaronder de door het ESRB verstrekte materialiteitsdrempel, wederkerigheid toegepast moet worden. De Algemene Raad kan de uiterste termijnen uit de voorgaande paragrafen verlengen, indien wetgevende initiatieven nodig zijn om te voldoen aan een of meer aanbevelingen. Met name kan de Algemene Raad besluiten deze aanbeveling te wijzigen na herziening van het bindende erkenningskader door de Commissie uit hoofde van Uniewetgeving of op basis van de ervaring opgedaan met de werking van de bij deze aanbeveling ingestelde regeling inzake de vrijwillige toepassing van wederkerigheid.

▼ B**5. Toezicht en beoordeling**

1. Het ESRB-secretariaat:
  - a) staat de betrokken autoriteiten bij, onder meer door gecoördineerde rapportage te bevorderen, toepasselijke templates te verstrekken en, waar nodig, werkt het de procedure en het tijdschema inzake naleving nader uit;
  - b) verifieert naleving door de betrokken autoriteiten, onder meer door hen op hun verzoek bij te staan, en dient nalevingsrapporten in bij de Algemene Raad.
2. De Algemene Raad beoordeelt de door de betrokken autoriteiten gerapporteerde acties en rechtvaardigingen en besluit, voor zover van toepassing, of deze aanbeveling niet is nageleefd en of de betrokken autoriteiten er niet in zijn geslaagd het nalaten van actie genoegzaam te rechtvaardigen.

▼ **M4***BIJLAGE***Estland****een eenprocentsysteemrisicobufferpercentage dat wordt toegepast overeenkomstig artikel 133 van Richtlijn 2013/36/EU op de nationale blootstellingen van alle kredietinstellingen die in Estland over een vergunning beschikken****I. Beschrijving van de maatregel**

- 1) De Estse maatregel is een eenprocentsysteemrisicobufferpercentage dat wordt toegepast uit hoofde van artikel 133 van Richtlijn 2013/36/EU op de nationale blootstellingen van alle kredietinstellingen die in Estland over een vergunning beschikken.

II. Wederkerigheid

- 2) Indien lidstaten artikel 134 van Richtlijn 2013/36/EU in nationaal recht hebben omgezet, wordt de betreffende autoriteiten aanbevolen wederkerigheid toe te passen op de Estse maatregel voor in Estland gelegen blootstellingen van instellingen die in Estland over een vergunning beschikken overeenkomstig artikel 134, lid 1, van Richtlijn 2013/36/EU. Voor dit lid is de in subaanbeveling C(3) vastgelegde eindtermijn van toepassing.
- 3) Indien lidstaten artikel 134 van Richtlijn 2013/36/EU niet in nationaal recht hebben omgezet, wordt de betreffende autoriteiten aanbevolen wederkerigheid toe te passen op de Estse maatregel voor in Estland gelegen blootstellingen van instellingen die in Estland over een vergunning beschikken overeenkomstig subaanbeveling C(2). De betrokken autoriteiten wordt aanbevolen om binnen zes maanden de equivalente maatregel vast te stellen.

Finland**Een kredietinstellingsspecifiek minimumniveau van 15 procent voor het gemiddelde risicogewicht inzake leningen die zijn gedekt door een hypotheek op in Finland gelegen wooneenheden, geldend voor kredietinstellingen die de internal-ratings-based-methode (IRB) hanteren (hierna „IRB-kredietinstellingen” te noemen), krachtens artikel 458, lid 2, onder d), sub vi), van Verordening (EU) nr. 575/2013.****I. Beschrijving van de maatregel**

1. De overeenkomstig artikel 458, lid 2, onder d), sub vi), van Verordening (EU) nr. 575/2013 toegepaste Finse maatregel bestaat uit een kredietinstellingspecifieke 15 %-ondergrens voor gemiddelde risicogewichten voor IRB-kredietinstellingen op portfolioniveau inzake hypothecaire leningen die zijn gedekt door in Finland gelegen wooneenheden.
2. De maatregel wordt gecomplementeerd door een materialiteitsdrempel ten belope van een 1-miljard-EUR-blootstelling ten aanzien van de woning-hypotheekmarkt in Finland tot sturing van de potentiële toepassing van het *de-minimis*-beginsel door de wederkerigheid toepassende lidstaten.

II. Wederkerigheid

3. Overeenkomstig artikel 458, lid 5, van Verordening (EU) nr. 575/2013 wordt de betrokken autoriteiten van de betrokken lidstaten aanbevolen wederkerigheid toe te passen ten aanzien van de Finse maatregel en die toe te passen op de portfolio's van IRB-kredietinstellingen van particuliere hypothecaire kredieten die zijn gedekt door in Finland gelegen

▼ M4

wooneenheden en uitgegeven door in Finland gelegen bijkantoren waaraan een nationale vergunning is verleend. Voor dit lid is de in subaanbeveling C(3) vastgelegde eindtermijn van toepassing.

4. Betrokken autoriteiten wordt tevens aanbevolen wederkerigheid toe te passen op de Finse maatregel en die toe te passen op de portfolio's van IRB-kredietinstellingen van particuliere hypothecaire kredieten die zijn gedekt door in Finland gelegen wooneenheden en direct grensoverschrijdend zijn uitgegeven door in hun respectieve jurisdicties gelegen kredietinstellingen. Voor dit lid is de in subaanbeveling C(3) vastgelegde eindtermijn van toepassing.
5. Overeenkomstig subaanbeveling C(2) wordt de betrokken autoriteiten aanbevolen om na raadpleging van het ESRB de in hun jurisdictie beschikbare macroprudentiële beleidsmaatregel toe te passen die vrijwel hetzelfde effect heeft als de voornoemde wederkerigheid, waaronder de vaststelling van toezichtmaatregelen en -bevoegdheden zoals bedoeld in titel VII, hoofdstuk 2, afdeling IV, van Richtlijn 2013/36/EU. De betrokken autoriteiten wordt aanbevolen om binnen vier maanden de equivalente maatregel vast te stellen.
6. Indien er geen IRB-kredietinstellingen zijn waaraan in andere betrokken lidstaten een vergunning is verleend, welke IRB-kredietinstellingen in Finland gevestigde bijkantoren hebben, of IRB-kredietinstellingen die direct in Finland financiële diensten verlenen, welke IRB-kredietinstellingen blootstellingen hebben van 1 miljard EUR, of meer, ten aanzien van de Finse hypotheekmarkt, kunnen de betrokken autoriteiten van de betreffende lidstaten besluiten de in afdeling 2.2.1 van Aanbeveling ESRB/2015/2 vastgelegde wederkerigheid niet toe te passen. In dat geval moeten de betreffende autoriteiten de materialiteit van de blootstellingen monitoren en wordt hun aanbevolen wederkerigheid toe te passen wanneer een IRB-kredietinstelling de drempel van 1 miljard EUR overschrijdt.

III. Materialiteitsdrempel

7. Overeenkomstig afdeling 2.2.1 van Aanbeveling ESRB/2015/2 kunnen de betreffende autoriteiten van de betrokken lidstaat onder de materialiteitsdrempel van 1 miljard EUR een vrijstelling verlenen aan afzonderlijke IRB-kredietinstellingen met niet-materiële portfolio's van particuliere hypothecaire kredieten die worden gedekt door in Finland gelegen wooneenheden. In dit geval moeten de betrokken autoriteiten de blootstellingsmaterialiteit monitoren en wordt hun aanbevolen wederkerigheid toe te passen wanneer een IRB-kredietinstelling de drempel van 1 miljard EUR wordt overschreden.